

[Fuglsang.]

det ikke, at der ikke er behov for dem, men at de enkelte landarbejdere ikke er i stand til at opfylde de økonomiske betingelser, der trods alt stadig stilles.

I selve loven om opførelse af landarbejderboliger er der nogle bestemmelser, som jeg kunne tænke mig at pege på. Det er de bestemmelser, som indeholdes i §§ 30—33, og som giver mulighed for også at yde lån til landmænd til opførelse af landarbejderboliger; man kan yde lån, der svarer til $\frac{9}{10}$ af omkostningerne. Det er ikke, fordi jeg synes, at det f. eks. på en masse af vore herregårde ikke fortsat er påkrævet at skaffe landarbejderne andre boliger, men mon tiden ikke er sådan, at vi har lov til at sige, at i hvert fald netop disse store ejendomme faktisk har sådanne indtjeningsmuligheder, at de må være i stand til selv at opføre deres arbejderboliger uden at skulle have lån og hjælp fra statens side?

Jeg siger dette rent i forbigående, men jeg siger det også, fordi jeg principielt er modstander af, at man fortsat bevarer og fremmer den middelalderlige, den feudale tilstand, at man forener tjenesteboligen med arbejdspladsen med hele det afhængighedsforhold, som trods alt følger hermed.

Rent bortset herfra kan man ikke undvære en lovgivning som denne, og vi vil derfor støtte lovforslagets gennemførelse med de forbedringer, som jeg håber man finder frem til i et eventuelt udvalg.

Landbrugsministeren (Hauch): Jeg takker de ærede ordførere for deres venlige tilsagn om at medvirke til lovforslagets fremme.

Det ærede medlem hr. Horn stillede mig nogle spørgsmål, hvoraf det første lød: Er de 8,5 mill. kr. tilstrækkeligt til at dække behovet? Jeg er ikke tilbøjelig til at tro, at de er det, det må jeg sige; jeg er i og for sig tilbøjelig til at tro, at der vil komme begæring om væsentligt flere penge. Men sådan som situationen i det hele og store er, har jeg ikke turdet gå til et højere beløb end det, der her er tale om.

Videre blev der spurgt: Er de opførte boliger af en rimelig størrelse? Efter de oplysninger, jeg har kunnet få, må man vist sige, at det er tilfældet. De er jo ikke bygget over en skabelon, det anser jeg for heldigt, og

der er også visse tilfælde, hvor den arbejdsgiver, som er knyttet til den pågældende arbejder, har været interesseret i at hjælpe ham til at få boligen lidt større, end han ville kunne få den med de beløb, der ellers er stillet til hans rådighed, og det skal vi jo kun se på med venlige øjne.

Endelig spurgte det ærede medlem mig, om der var nogen saglig begrundelse for ikke at forhandle med boligministeriet. Hertil kan jeg svare ganske bestemt, at det synes jeg ikke der er, og derfor går jeg også ud fra, at der vil blive forhandlet med boligministeriet i alle tilfælde, hvor det vil forekomme naturligt; jeg har under forhandlingerne sikret mig, at noget sådant kan finde sted, så i den henseende tror jeg, det ærede medlem kan være beroliget. Beføjelserne bliver altså flyttet over til landbrugsministeriet, hvor de forekommer mig retteligt at høre hjemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Horn: Da de spørgsmål, der blev stillet her, ikke er helt klart belyst, og da ministeren følte sig usikker i alt fald overfor det ene spørgsmål, vil jeg gerne foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelser af dags dato meddeler ministeren for handel, industri og søfart, at han ønsker skriftligt her i tinget at fremsætte:

*Forslag til lov om tilsyn med skibe,
forslag til lov om forholdsregler til skibsfartens betryggelse,
forslag til lov om ændring af lov af 13. marts 1867 angående skibes måling og
forslag til lov om afgifter for registreringer vedrørende skibe.*

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Herved skal jeg have den ære